Napirenden a kórház fejlesztésének ügye

AZ UTÓBBI IDŐBEN több megbeszélés tárgysorozatán szerepelt a városi kórház jövőjének kérdése. Ismeretes, hogy a várpalotai kórházat 1954. őszén az elemi erővel felmerülő közvetlen szükségesség hozta létre. Megyénk egészségügyének akkori vezetője ennek a parancsnak engedelmeskedett, amikor a város vezetőségének és üzemeinek segítsége és áldozatkészsége révén, úgyszólván egyik napról a másikra felállította a kórházat. A már kezdetben is jelentkező nehézségeket akkoriban avval hárították el, hogy hiszen csak pillanatnyi, szükségmegoldásról van szó, rövidesen meglesz a megfelelőbb, végleges kórház és csak addig húzzuk ki valahogy a dolgot. A város vezetőinek és lakosságának egyöntetű véleménye volt, hogy a kórházat a város legegészségesebb helyén, az úgynevezett „Mandulás"-ban kellene véglegesen elhelyezni. 1956-ban történtek is ily irányú intézkedések és ezeknek eredménye volt, hogy nem sokkal az ellenforradalmi eseményeket megelőzően minisztertanácsi rendelkezésre a honvédség bizonyos épületeket át is adott a városnak kórház céljára. A szép terveket azonban az ellenforradalom vihara elsöpörte. Bár az átadás megtörtént, gyakorlatilag nem lett a dolognak folytatása és minden maradt a régiben. Időközben pedig a város hatalmasat fejlődött. A múlt évben párt- és kormányhatározatra új házak tömbjei, új lakások százai épültek, a város lakossága is megnőtt, de növekedett az életszínvonal is, és ezzel párhuzamosan az emberek igénye nemcsak a közszükségleti javak, hanem a higiénia területén is. A fiatal kórház néhány éves működésével hitelt szerzett a városkörnyéki falvak lakossága előtt is, és ennek következményeképpen évről-évre, de különösen az elmúlt évben óriási módon megnőtt a kórház forgalma. Igy a már indulásakor is elégtelenséggel küzdő kórház a felmerülő igények minőségi és mennyiségi ellátására hova-tovább képtelen.

Felismerte ezt a helyzetet mindjárt hivatalba lépésekor a kórház és a város új egészségügyi vezetősége is. Ugyanakkor keresni kezdték a módokat a probléma megoldására.

FOKOZTA A NEHÉZSÉGEKET, hogy időközben bizonyos átszervezési tervek merültek fel a megye kórházellátásának jobbátételére. Nem lehet tudni, hogy ebbe a magasabb szintű rendezésbe az illetékesek milyen módon kívánják a várpalotai kórházat beleilleszteni. További nehézség, hogy a város területén nincsen olyan kész épület, amelyben a kórház — jelenlegi elhelyezésénél — kedvezőbben volna megvalósítható. Arra pedig, hogy az elkövetkezendő években új kórházat építsünk, országunk jelenlegi helyzete vajmi kevés reálisnak nevezhető reménységet nyújt. Igy tehát a zsákutcából csak úgy lehetne kijutni, ha a jelenlegi helyzetet igyeknénk valahogy megjavítani. Igy született meg a kórház „minimális bővítése"-nek a terve.

Nemrégiben a kórházigazgató megbeszélésre kérte fel az illetékes szerveket, köztük üzemeink vezetőit is. Elibük tárta azokat a nehézségeket, amelyek megoldása halaszthatatlannak látszik. Elmondotta, hogy a kórház túlzsúfolt, a betegszobák 5x5 méteres helyiségében hat ágy van. A szűk és levegőtlen folyosókon kívül a betegek részére nem tudnak más tartózkodási helyet biztosítani. A röntgen-laboratórium olyan kicsi, hogy a Sugárfizikai Intézet nem engedélyezi a működését. Nincsen hely a betegek ruházatának ruhatárba való elhelyezésére. Nincsen felvételi helyiség. A kórházi laboratórium szintén olyan szűk, hogy emiatt nemhogy fejleszteni lehetne, hanem a helyzet az ott dolgozók egészségét is veszélyezteti. Nincs megfelelő kórházi gyógyszertár. A kórház konyhája teljesen korszerűtlen. Nincsenek megfelelő raktárhelyiségek, mosókonyha híján a fehérneműt bérmosásba kénytelen adni, ami nemcsak túlságosan sok kiadást jelent, hanem a fehérnemű idő előtti tönkremenetelére is vezet. Nincsenek személyzeti öltözők, fürdő és tusoló, megfelelő személyzeti étkezőhelyiség, ami nemcsak a személyzet munkahigiénes és kényelmi hiányosságaként jelentkezik, hanem súlyosan veszélyezteti a kórház tisztaságát és kultúráját is. Nem szorul bővebb magyarázatra, hogy mit jelent ilyen munkakörülmények között mégis jó betegellátást végezni. A kórház minden alkalmazottjának ezen hatalmas nehézségek leküzdéséért csak külön dicséretet lehet mondani.

AZ ÚGYNEVEZETT „minimális bővítési terv", hogy a már meglévő egyik melléképület megnagyobbításával kitelepítenénk a főépületből a konyhát és a hozzátartozó mellékhelyiségeket. Ennek révén egy betegtársalgót, továbbá egy ruhatárt és felvételi helyiséget lehetne létesíteni és megnagyobbítható lenne a röntgen- és kórházi laboratórium. Ugyanakkor a konyha korszerűsíthető lenne, mosodát tudnánk létesíteni és a személyzet részére végre egy megfelelő étkezőhelyiséget is ki lehetne alakítani.

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt áldozatkészségéből a kórház hozzájutna egy mosoda felszereléshez. Ugyancsak a tröszt lelkes építészének, Kező Jánosnak az önzetlen munkája révén elkészültek ezen átalakítás tervei és költségvetése. Az értekezleten résztvevő üzemek képviselői lelkesen csatlakoztak üzemük részéről is anyag és társadalmi munka felajánlásával. Megállapodtak abban, hogy a tervet felterjesztik a beruházó hatóságaikhoz és kérik engedélyezését.

KÉTSÉGTELEN, hogy ez valóban csak a legszükségesebb hiányosságok megszüntetését célzó terv. Ennek nincsen megoldva az a kérdés, hogy kórházunkat a jövőben jelenlegi elhelyezésében úgynevezett pavilon rendszerrel fejlesszük-e tovább, ami természetesen a környező telkek kisajátítását is szükségessé tenné, vagy pedig a város más területén egy új kórház építésének a tervét szorgalmazzuk.

Kívánatos lenne, ha ezen a kérdésen minél többen elgondolkoznának. Egy kórház léte vagy nem léte, fejlesztése, vagy visszafejlesztése, munkájának megjavítása valóban közügy. Senki sem tudhatja, hogy mikor kényszerül saját maga is arra, hogy befeküdjék a kórházba. Igy tehát senkinek sem mindegy, hogy mi lesz kórházunkkal. Azt szeretnénk, ha a kórház ügyét mindenki a saját ügyének tekintené és elképzeléseivel, javaslataival segítséget nyújtana, a kérdés közmegelégedésre szolgáló megoldásához.

Dr. Patat Pál
a városi kórház igazgató főorvosa.

A vájáriskola kettős ünnepe

ÁPRILIS 4-e a várpalotai vájáriskolában különös jelentőségű ünnep volt. Elsősorban azért, mert hazánk felszabadulásának 13. évfordulóját ünnepeltük, másodsorban pedig azért, mert ekkor nyújtották át a MÜM 305-ös számú Vájárképző Intézetnek a várpalotai Honvéd Helyőrség KISZ szervezete által adományozott zászlót. Nagyjelentőségű dolog mindkettő. A zászlóra is büszkék vagyunk, mert a honvédségtől csapatzászlót az országban elsőként mi kaptunk. Ez kötelezettséget jelent a tanulóifjúság életében. Ezt a kötelességérzetet már ünnep előtt is tapasztalhattuk, mivel minden területen eredmények születtek, javult a tanulmányi fegyelem, fokozódott a munkakedv, szilárdult az intézeti fegyelem.

Az előkészületek megmozgatták az intézet minden tanulóját, senki sem akart kimaradni ebből, mindenki elvégezte a rá váró feladatot, hisz ezt nemcsak a zászlóért, hanem a felszabadulási ünnepért is tettük. Valamennyi tanuló résztvett az intézet belső és külső díszítésében. Ma már szinte általánossá vált a „szépítsd otthonodat" mozgalom. Minthogy az intézetben több szakkör működik, elhatároztuk, hogy kiállítást rendezünk. Komoly értékek kerültek a kiállításra. A természetjárók és az archeológiai szakkör tagjai, a biológiai, preparáló, barkácsoló szakkör, maga készítette munkáival szinte bemutatta az életet minden területen. A könyvkötő szakkör bemutatta, hogyan készül a könyv. Kedvesek voltak a képzőművészeti és fotószakkör munkái is, amelyek igen érdekes látványt nyujtottak a látogatóknak. Három napon át nagy látogató közönsége volt a kiállításnak.

A ZÁSZLÓAVATÁSI és átadási ünnepség április 3-án délután 3 órakor a Szabadság Kultúrotthonban zajlott le. Zsúfolásig megtelt a kultúrotthon az intézet tanulóival, a Komszomol küldöttség, valamint a honvéd KISZ szervezet katonáival. Az ajándékozó honvédségi alakulat nevében Pálos alezredes mondott ünnepi beszédet. Kiemelte az ünnep jelentőségét, felszabadulásunk, népünk felemelkedésének, fejlődésének főbb mozzanatait, majd ezeket mondotta: — Legyen e jelszó biztosítéka annak a töretlen akaratnak és erőnek, melyet a magyar ifjúság jelent a szocialista jövő alakításában. Ehhez a zászlóhoz való hűségtek biztos záloga annak, hogy hazánkban többé ne fordulhasson elő 1956 októbere. — Az ünnepi beszéd után átnyújtották a vájárintézet díszegyenruhás küldöttségének a zászlót. A zászlónyélben elhelyezett szögekben egy-egy jelmondat szerepelt, melyeket a helyőrségi alakulatok, a Honvédelmi Minisztérium, a Munkaügyi Minisztérium, a helyi tanács, a párt, Hazafias Népfront, a helyi üzemek képviselői vertek be.

KEDVES MOZZANAT volt, az úttörőküldöttség bevonulása és üdvözlése.

Erre az új zászlóra tette le KISZ szervezeti fogadalmát közel 110 KISZ-tag.

Száz fiatal szempár ragyogása, száz esküre emelt kéz bizonyította azt, hogy ezek a fiatalok eljegyezték magukat a szocializmus ügyével és szilárdan, magabiztosan fognak haladni népünk, hazánk felemelkedésének útján.

Az ünnepséget a Komszomol küldöttség, a helyőrség népi táncccsoportja, az úttörők és a bányász kultúrgárda által adott színvonalas kultúrműsor, valamint táncmulatság zárta be.

Solymosi László
305. sz. vájárintézet nevelője

Felszabadulási ünnepség Várpalotán

(Folytatás az 1. oldalról)

lezzük le, gondoljunk vissza 1945 április 4-re, a felszabadító Vörös Hadseregre, amely meghozta egész népünk szabadságát, s ezzel lehetővé tették azt a fejlődést, amiről mindannyian meggyőződhettünk. Természetesen egy új társadalmi rendszer kialakításában, az eredmények mellett hibák is fordultak elő. Ezeket a hibákat felnagyítva, eredményeinket letagadva igyekeztek 1956 októberében az ellenforradalmárok visszaállítani a volt kizsákmányolók hatalmát. De mi is a bajban kaptuk a legnagyobb segítséget a szovjet államtól, a szovjet néptől, s ebben a segítségnyújtásban városunkban 13 szovjet elvtárs vesztette életét. E tizenhárom hősre gondolunk és zárjuk szívünkbe emléküket, amikor ezt az emlékművet leleplezzük, örök hálánk és tiszteletünk jeléül. Az elesett hősök és az egész szovjet nép iránti szeretetet és megbecsülést nem tudjuk eléggé szavakban és tettekben összefoglalni, mert az, amit tettek értünk, azt mi visszaadni soha nem tudjuk. Azokat a hősöket, akik életüket áldozták a magyar nép szabadságáért, soha nem tudjuk életre kelteni. Az édesanyák szívét soha nem tudjuk meggyógyítani. Ezt Ők megtették értünk és mi igérjük, hogy méltók leszünk a szovjet és magyar nép, valamint a népi demokráciák iránti testvéri örök együttműködésre. Örök dicsőség a szovjet hősöknek! — fejezte be Kővári elvtárs az ünnepi megemlékezést. Ezután szovjet elvtársak részéről hangzott el rövid méltatás, majd a bányászzenekar munkás gyászindulójának lassú akkordjai mellett helyezték el koszorúikat a párt, a szovjet harcosok, a munkásőrség, a tanács, a rendőrség, a KISZ, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság, a bányák és üzemek képviselői. Mintegy 21 koszorú került az emlékmű elé.

Felejthetetlen percek voltak ezek. Bányászok, kohászok, munkásőrök, katonák, úttörők, s minden jelenlévő számára. Öreg és fiatal megható részvéttel adóztak az elesett hősök emlékének.

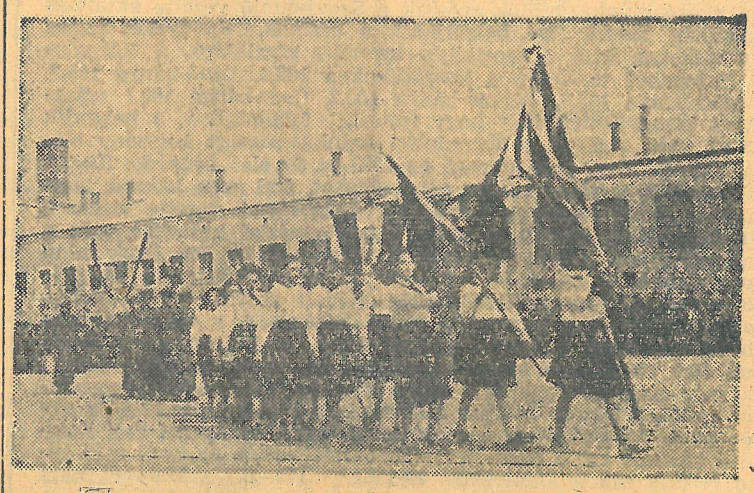

Az ünnepség délután a sportpályán, a kultúrotthonban és a KISZ szervezet székházában folytatódott, kultúrműsorok, munkasikerek ünneplésével.

A két külső kerületben április 3-án tartották meg az ünnepséget.

Városunkban április 4-ét színpompás tüzijáték zárta be.

Inota elfogadta a versenyfelhívást

Az Ajkai Kohó és Timföldgyár versenyre hívta ki az Inotai Alumíniumkohó dolgozóit. Versenypontok az 1000 főre eső balesetek számának a csökkentése 1957. év második félév átlagához viszonyítva. Tisztasági verseny, valamint benyújtott és elfogadott munkavédelmi újítások száma.

Az Inotai Alumíniumkohó dolgozói a versenyfelhívást elfogadták és máris munkához kezdtek. Április hónapban munkavédelmi hónapot tartanak.

Idegenforgalmi Hivatal nyílik Várpalotán

A Veszprém megyei Tanács Idegenforgalmi Hivatala új intézménnyel gazdagítja Várpalotát, a Dunántúl gyorsan fejlődő szocialista városát.

Kirendeltséget állít fel a Főtéren, a Kossuth-szálló épületében amely egyben az IBUSZ MÁV hiv. menetjegyirodával is kapcsolatos. Az új kirendeltség azonban nemcsak menetjegyek kiadásával foglalkozik, hanem ellátja Várpalota idegenforgalmi feladatait is. Nem kell annak előnyeit bizonyítani, hogy mit jelent a munkában elfáradt dolgozóknak, ha haza akarnak utazni és nem kell a vasuti állomáson sorban állni. Ennek az előnyeit főleg azok a dolgozók élvezik majd, akik távollévő családjukhoz havonként hazautaznak, mert ilyen esetben nemcsak Budapestre, hanem az ország bármely állomására megkaphatják az oda és visszautazásra is érvényes jegyeket.

Az Idegenforgalmi Hivatal kirendeltsége gondoskodik majd arról, hogy a város dolgozói különvonatokon, vagy autóbuszokon felkeressék hazánk nevezetesebb helyeit, műemlékeit, történelmi és természeti szépségeit.

A kirendeltség különjáratokat indít majd Pécs, Szeged, Debrecen, Eger, Miskolc, Sárospatak, az Aggteleki barlang stb. megtekintésére. Megyénk megismertetése céljából különjáratokat indít majd Veszprém megye nevezetesebb helyeire, történelmi váraihoz, a tapolcai tóbarlanghoz. Nagy kényelmet jelent, hogy hazánk szépségeinek megtekintésére nem órákon át haladó vonaton, hanem kényelmes, jól berendezett autóbuszokon juthatnak el és mindenütt előre elkészített szállodák és étkezők várják a kirándulókat. A nagyobb utakra szakképzett turistavezetők kísérik el az utasokat.

Az új idegenforgalmi kirendeltség mindazokat az utikalauzokat, városismertetőket is árusítani fogja, amelyek az Idegenforgalmi Hivatal Veszprém megye természeti és történelmi szépségeiről kiadott füzetelnek sorozatában megjelentek. Foglalkozik ezenkívül Várpalota és környékének hírverésével, a természetjárás előmozdításával, kirándulócsoportok elhelyezésével stb. ....

Az új kirendeltség előreláthatólag április 15-én kezdi meg munkáját, mely elé érdeklődéssel néz a város közönsége.

Veszprém megye Tanácsának Idegenforgalmi Hivatala Balatonfüred